

[K. Axel Nielsen.]

delser, at de i sig selv virker afskrækkende. Det er vigtigere at skabe et samfund, hvor den tilbøjelighed til at begå kriminelle handlinger, der bor i de fleste mennesker, får mindst mulig opmuntring. De love, der tager sigte herpå, hører imidlertid næppe under kriminallovgivningen, men man kan vel sige, at den sociale lovgivning og straffelovgivningen i nogen grad arbejder hånd i hånd.

Som jeg allerede har sagt, bygger de her foreslåede ændringer i straffeloven videre på de principper, vi kender fra tidligere straffelove, og de er skridt i retning af i højere grad at gøre brug af passende foranstaltninger over for særlig de unge lovovertrædere i stedet for egentlig straf. Tiltalefrafald mod børne- eller ungdomsforsorg og ungdomsfængsel — for øvrigt et dårligt udtryk, som jeg synes vi skulle se at få rettet — er sådanne passende foranstaltninger. Jeg er enig med den højtærede justitsminister i, at det må antages, at en kombination af tiltalefrafald og bøde vil kunne have en ikke ringe præventiv virkning.

Jeg er ligeledes enig i, at man bør tilstræbe stor begrænsning i anvendelsen af ubetingede frihedsstraffe over for unge, der må antages at være særlig påvirkelige i uheldig retning af den særlige fængselsatmosfære, præget som den er af de ældre og mere forhærdede fanger. Derfor bør også varetægtsfængsel over for de unge begrænses mest muligt. Adgangen til at idømme ungdomsfængsel, der hidtil har været begrænset til unge mellem 15 og 21 år, udvides efter forslaget til at angå unge indtil 23 år, hvad jeg finder rigtigt. Det samme gælder bestemmelsen om, at den, der er idømt ungdomsfængsel, og som hidtil først har kunnet prøveløslades efter et års forløb, fremtidig skal kunne prøveløslades tidligere. Jeg går ud fra, at denne bestemmelse er indført, fordi der i praksis har vist sig behov derfor.

Jeg kommer herefter til bestemmelserne om de betingede domme. Straffelovskommissionen har her stillet ret vidtgående forslag i retning af at give hjemmel til at idømme en lovovertræder, at han skal undergives forslag i en i dommen fastsat

prøvetid, det, man kalder en forsorgsdom. At indføre en sådan bestemmelse forudsætter imidlertid, at de nødvendige forsorgsrammer er i orden, hvad de næppe er, og jeg går ud fra, at dette er grunden til, at den højtærede justitsminister ikke helt har fulgt kommissionens forslag. Ministeren oplyser nemlig i sin fremsættelse, at han har nedsat et udvalg til at overveje, hvilke praktiske foranstaltninger der bør iværksættes med henblik på en effektivisering af kriminalforsorgen for de ikke anstaltanbragte kriminelle.

Ifølge lovforslaget gives der mulighed for i overensstemmelse med straffelovskommissionens lovudkast at idømme en lovovertræder en betinget dom, uden at selve straffens størrelse fastsættes i dommen. Denne bestemmelse er for nylig indført i Norge og i Sverige og har længe været praktiseret i England. Jeg håber, bestemmelsen vil blive flittigt brugt af domstolene, idet jeg tror, at en sådan dom, hvor straffen ikke er udmålt, vil lette særlig unge lovovertræderes resocialisering.

Ligesom lovforslaget giver mulighed for at kombinere tiltalefrafald med bøde, giver det hjemmel til nu at kombinere betinget dom med bøde eller eventuelt anden ubetinget straf. Denne og de andre nye bestemmelser i forbindelse med kapitlet om betingede domme, som jeg ikke nu skal komme nærmere ind på, anser jeg for betydningsfulde fremskridt i retning af en smidigere og mere hensigtsmæssig behandling af forbryderfagets begyndere.

Jeg skal dernæst knytte nogle bemærkninger til lovforslagets bestemmelser om prostitution. Der foreligger en kommissionsbetænkning, som dels fremsætter forslag til en lov om særlig forslag til bekæmpelse af prostitution, dels foreslår visse ændringer i straffelovens kapitel 24.

Den højtærede minister har ikke fulgt kommissionens forslag om indførelse af en sådan lov om særlig forslag til bekæmpelse af prostitution, og ministeren, der erkender, at prostitution i højere grad er et socialpolitisk end et kriminalpolitisk problem, begrundet dette sit standpunkt med, at de foreslåede ubestemte indgreb over for de unge giver anledning til betænkeligheder ud fra et retssikkerhedssynspunkt, der må